הואיל והוכפלו בו הגרות • ביום שבעה עשר בתמוז נמי לירע ממשה דכריס כדתנן בפרק בתרא דתעניות (דף כו·) לכל חורבן בית המקדש תקיפה מוצאי שבוע של תשעה באב דמי לעי בתב דלגרה לחת הוכפלה בו : **זה** תשעה בתמוז שבו הובקעה העיר • *הייבו ברחשונה לכל בעניה הובקעה בי"ז ומשום הכי עבדינן בי"ז תענית והך בריימא מתניון בירושלמי וגרסי' בה י"ז בתמוז ותש"ב דכתיב בקרא בתשעה לחדש קלקול חשבונות היו שם ופליג תש"ם דיהן והוא לומר דמתוך טרדתם טעו בחשבונם ולא לגה הפסוק לשנות מכמו שהיו סבורים: **זך** תשעה בתב שבו נשרף • בפרק בתרא דתעניות (דף כט·) רמי קראי לתהדדי דכתוב מלכים כתיב דנשרף בתשעה ובספר ירמיה כתיב בעשור לחדש וישרוף וגו' ומשני דבי' לחדש נכנסו לחומים להיכל ואכלו ושתו בו [שביעי] שמיני ותשיעי עד שפנה היום לעתותי ערב ליתיו בו החש ונשרף עד שקיעת החמה בעשור :

ויך רבי לעזר ורבן • ממתני' דעל כשלון מפני תטוה לא טוה ליה לתקשוי לעטוש לא תחזיב יו"ט ותפילו הכי מדליקין נרות זכר לנס :

ותיפוק

תורה אור

דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מאי דכתיב °כה אמר ה' צבאות צום הָרְבִיעִי וצום החֲמִישִׁי וצום השְׁבִיעִי וצום העֲשִׂירִי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה *קרי להו 'צום' וקרי להו 'ששון ושמחה' בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום? אמר *רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה יש גזרת המלכות צום, אין גזרת המלכות ואין שלום רצו מתענין רצו אין מתענין, אי הכי ט"ב נמי? אמר רב פפא שאני ט' באב דהואיל והוכפלו בו צרות–דאמר מר °בט' באב חרב הבית בראשונה ובשניה ונלכדה ביתר ונחרשה העיר תניא °אמר ר"ש ארבעה דברים היה ר"ע דורש °ואני אין דורש כמותו °צום הרביעי זה ט' בתמוז שבו הובקעה העיר שנאמר °(ברביעי) בתשיעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה להם לעם הארץ ותבקע העיר" ואמאי קרי ליה "רביעי" רביעי לחדשים, צום החמישי זה תשיעה באב שבו נשרף בית אלהינו ואמאי קרי ליה "חמישי" חמישי לחדשים צום השביעי זה ג' בתשרי שבו נהרג גדליה בן אחיקם ומי הרגו ישמעאל בן נתניה–הרגו ללמדך ששקולה מיתתן של צדיקים כשריפת בית אלהינו ואמאי קרי ליה "שביעי" שביעי לחדשים, צום העשירי זה עשרה בטבת שבו סמך מלך בבל על ירושלים–שנאמר °ויהי דבר ה' אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש–לאמר בן °אדם כְּתָב לְךָ את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלם" ואמאי קרי ליה "עשירי" עשירי לחדשים והלא היה ראוי זה לכתוב ראשון ולמה נכתב כאן כדי להסדיר חדשים בתיקנן, ואני אומר בן אלא צום העשירי זה חמשה בטבת שבו באת שמועה לגולה שהוכתה העיר שנאמר °ויהי בשתי עשרה שנה בעשירי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הוכתה העיר" ועשו יום שמועה כיום שריפה ונראין דברי מדברין שאני אומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון והוא אומר על ראשון אחרון ועל אחרון ראשון אלא שהוא מונה לסדר חדשים ואני מונה לסדר פורעניות. איתמר *רב ורבי חנינא אמרי בתלה מגילת תענית רבי יוחנן וריב"ל אמרי לא בתלה מגילת תענית: רב ורבי חנינא אמרי בתלה מגילת תענית הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום וְהָאֲנַן נמי כי הני רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי אמרי לא בתלה מגילת תענית הני הוא דתלינהו רחמנא בבנין בהמ"ק אבל הָאֲנַן כדקיימי קיימי, אתא רב כהנא מעשה וגזרו תענית בתוכה בלוד וירד ר"א ורחץ ורבי יהושע ונסיפר ואמרו להם צאו ודתענו על מה שהתענתם אר יוסף שאני תנוכה דאיכא מצוה, אל אביי ותיבטל איהי ותיבטל מצוה? אלא אמר רב יוסף שאני תנוכה דמיפרסם ניסא אתיא רב אחא בר הונא בתלתא בתשרי בטילת אדכרתא מן שטריא שנזרה מלכות יון גזרה שלא להזכיר שם שמים על פיהם וכשגברה מלכות חשמונאי ונצחום התקינו שיהו מזכירין שם שמים אפילו בשטרות וכך היו כותבים "בשנת כך וכך ליוחנן כהן גדול לאל עליון" וכששמעו הכמים בדבר אמרו–למחר זה פורע את חבירו ונמצא שטר מוטל באשפה, וביטלום ואותו היום עשאוהו יו"ט ואי סלקא דעתך בטלה מגילת תענית ממייתא בטול אחרנייתא מוסיפין? והָאָנַן במאי עסקינן בזמן שבית המקדש קיים

ותיפוק

דאמר רב ממנא כר ביזנא כו'. דכולהו ימי מעניות ניהו בזמן הזה שהיו בהמ"ק קיים ומתניתין בזמן הזה קא מיירי מדקתני וכשהמקדש קיים ט': **ג' ימים אלו.** שהיו ד' הטובדי כוכבים תקיפה על ישראל: **יפיו לששון ולשמחה.** ליתסר בהספד ובתעניות: **יש גזרת המלכות לוס** • חובה להתענות

[וכתב מהרן שם בתעניות כתו:]

נוסחא (המאוחר)
ר' הגאונות טיבעכרו בנביא
'אמ' (תאניים) טבעתן בנין
בית המקדש כיו ומוצדים
לשטון ולשמחה

רבינו חננאל

יוצאין על ניסן מפני הפסח וכו'. ואקשינן וליפקו שלושין נמי בתמוז ובמבת מפני הצומות שיש בהן ופריך רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום כלומר כל זמן שבית המקדש קיים יהיה לששון ולשמחה. יש גזרה צום אין גזרה ואין שלום כגון עתה בזמן הזה רצו מתענין רצו אין מתענין וכיון שאם רצו שלא להתענות בהן אין חובה עליהן למיכך אין שלוחין יוצאין בהן אי הכי ובמבת מה יוצאין באב ופרקינן משום שהוכפלו בו צרות מפני שחרב בו הבית בראשונה ובשניה ונלכדה ביתר ונחרשה חעיר ונקרקל עליהם באב צום לעולם בגלות ואע"פ שאין שם סכנה בזמן הזה למיכך יוצאין באב תניא ארשב"ע ד' דברים היה ר' עקיבא דורש ואלו הן. א' ותרא יהוה את בן הגר הכושית ונו'. ב' הצאן יקח ישחט להם ונו'. ג' בן אדם יושבי הם אומרים על אדמת ישראל ר'. ד' כה אמר ה' צום דברי ונו'. ואלו ד' דברים מפורשין בספרי רבי רב (בפרשת ואתחנן) ובתוספתא בסוסת סוטה (פ"ו) וארשב"ע זה אחד מן ד' דברים שהיה ר' עקיבא דורש ואף אני דורש כמותו ולא הלפתי על דבריו אלא בצום העשירי בלבר שהוא אומר עשרה בטבת שבו סמך מלך ב בל על ירושלים ואני אומר צום העשירי זה ה' בטבת שבאתה שמועה לגולה כי נחרבה העיר ונשרף הבית ונראין דברי מדבריו שהוא אומר בתמוז הובקעה העיר וכאב נלכדה העיר. ובחשרי נחרב נדליהו בן אחיקם ובטבת סמך מלך בבל נמצאו חדברים הללו שלא על הסדר כי אחרי שנלכדה העיר ונשרף הבית מזכיר מסיבת החחילות על ירושלים ואע"פ שהוא על הסדר לסדר החדשים שמחשב רביעי חמוז. ואב חמישי ותשרי שביעי וטבת עשירי הפורעניות אינן על הסדר שמאחר הסמיכה מן השרשה ואני פונה לסדר חדשים ולסדר פורעניות על הסדר. בחדש הרביעי הובקעה העיר וכחמישי נלכדה ובשביעי נחרב נדליה בן אחיקם ובעשירי באת שמועת הפורעניות הללו בגולה בבבל ועשו יום שמועה כיום שרפה: איתמר רב ור' חנינא אמרו בתלה מגילת תענית פי' כל הכתוב במגילת תענית אי לא לחתענאה בהון כי הם כמו ימים טובים שאסור להתענות בהן בתלה וכל הרוצה להתענות בהן מתענה וראיה אלו ג' תעניות י"ז בתמוז ג' בתשרי וי"ז בטבת ג' בזמן שיש שלום הם כימים טובים ואסור להתענות בהן כדכתיב יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה וגו'. אין שלום צום ושאר הימים הכתובים במגילת תענית בזמן הבית היו ימים טובים ואסורים בתענית עכשיו בתלה. ור' יוחנן וריב"ל אמרי לא בתלה הני ג' צומות הוא דתלינהו רחמ' בבנין הבית אבל הני דקיימא באיסור הכי קיימי עד עכשיו שאסור בתלה מגילת תענית מעשה וגזרו תענית בחנוכה בלוד ואמר להן ר' יהושע צאו והתענו על מה שהתענית*) כלומר עברתם ופרקי' שני חנוכה דאיכא מצות הדלקת נר ונדחה אלא משום דמפרסם ניסא דחנוכה. ואותבון תוב מיהא בתלתא בתשרי אדכרתא מן שטרייא כו' פי' היו כותבין בשטרות בשנת כך וכך ליוחנן כ"נ שהוא כהן לה' עליון ואמרו חכמים לחחר פורע זה את חבירו ונמצא שטר קרוע מושלך באשפה ושם עליון כתוב בו וגזרו שלא להזכיר שם שמים בשטר כלל ובטלוהו ואותו היום שגזרו כך נ' בתשרי היה ועשוהו ויקבעוהו כמו י"ט שאסור בתענית ואי ס"ד בטלה מגילת תענית וכל הרוצה להתענות מתענה בטלה האחרונות מחדשין ופרקי' זה שקבעוהו לנ' בתשרי י"ט בזמן שהיה הבית קיים וכי אמרינן אנן דבטלה מגילת תענית אחר חרבן הבית ואקשינן

*) נרחה דל"ל עכרתם על דברי חכמים.

[ס"ו]

[סי' ע"ז תמצא כב"י ס"ס ריב סי' תקנ]

[ג"י כסור ס"ת סי' תקו רבא]

תענית כו:

[תוספ' דסופה ס"ן]

[ל"ל בתוספ' הרביעי]

נליון הש"ס

גמ' ותני תין דומה כמותו. עיין בספר ברכי יוסף יו"ד סי' רמב סעיף ג:

מגילת נגלם רב הונא ורב חינגא